

Φιλορρήμων Χαλκαίος

Τα γαρύφαλλα μοσχομύριζαν σήμερα.
Δίχως ενδοιασμούς,
σοβαρά κι υπερήφανα
διακριτικά, μ' όλες τις προφυλάξεις,
χάριζαν τ' άρωμά τους στους δρόμους,
σ' αθώους και δήμιους, αδιάκριτα.
Σε παρόντες κι αλησμόνητους απόντες...

Τα γαρύφαλλα σήμερα,
άστραφταν κατακόκκινα!
Όχι από αίμα,
από πάθος άστραφταν!
Χαμογελούσαν υπέροχα
για ζωή, για δικαίωση,
για ψωμί και ελευθερία.

Τα γαρύφαλλα μάτωσαν σήμερα,
τα μάδησαν,
γιατί μισούνε τη λάμψη τους,
γιατί τα φοβούνται
που δεν διστάζουν
να βγαίνουν στους δρόμους
παρά τις απειλές των απαγορευτάδων.

Πόση δύναμη αυτά τα λίγα γαρύφαλλα;
τ' αρματωμένο χέρι των δεσμοφυλάκων,
το λύγισαν,
θρυμμάτισαν την αλαζονεία τους.
Και ποδοπατημένα,
μια χαρά,
σοβαρά κι υπερήφανα,
συνέθλιψαν όλα τα "απαγορεύεται"